

prijem sv. zakramentov v zadobljenje odpustkov odločili tekoči teden in v pripomoč 2 č. o. franciskana pozvali. Lepe priložnosti se je v ponedeljek udeležilo mnogo moških, v torek žen, v sredo deklet in v četrtek fantov.

V četrtek 18. nov. so za sklep teh pobožnih opravil čestiti g. dekan tudi obhajali 25letnico svojega tukajšnjega pastirovanja, ker so bili l. 1850. k nam za župnika prišli.

Prišlo jim je mnogo duhovnov čestitat. Na večer v sredo 17. nov. je v tukajšnjem obližju kajžlarju Mih. Korl'nu pohištvo in škeden s vsem imetjem do čista pogorel. Škoda se ne more natančno ceniti, pa za poškodovanca je temveč občutljiva, ker revež za svojo ženo in 3 male otroke nima za zimo nestrehe, ne živeža, ne obleke in je nezavarovan. Uzrok požarja ni znan.

Iz Cirkovec. (G. kaplan. — Zanimarjen pot.) Izvedeli smo, da bodo naš č. g. kaplan na drugo mesto prestavljeni. Ta novica je skoraj za vsakega pri nas žalostna, posebno pa za šolarje. —

Ni moj namen ljudi raznašati in te navade tudi nimam, pa take nemarnosti, kakoršna je na stezi v Pangercah, vendar ne morem zamolčati in Pangerčane opomniti, da bi imenovano cesto in ob enem tudi peški pot popravili. Že večkrat so bili Pangerčani opominjani; tudi pri cerkvi se jim je že parkrat isto oznanilo. Vrh tega je še pomisliti, da so Pangerčani krave, ki hodijo na pašo in iz paše, iz blata si vzdigovati morali in za izogibanje iz blata po 2 fl. kazni plačevati. Dakle, ljubi Pangerčani, poslušajte na ove uzroke, kateri Vam dokazivljajo potrebo, cesto popraviti. Ustregli bodele mnogim ljudem, sebi pa najbolj!

Eden, ki je že večkrat Pangersko blato mešal.

Iz Maribora. Vsakega zavedenega Slovence srce zaboli, kedar vidi, kako se našemu ubogemu narodu slovenskemu nasprotuje, najbolj če kaj takega počenja rojen a ponemškutarjen sorojak, kakor je g. Elšnik, ravnatelj na tukajšnji učiteljski pripravnici. Človek je rodом Slovenec, a po veri Nemec. Hudo nadleguje vrlega učitelja Miklošiča, brata slavnega jezikoslovca slavjanskega na dunajskem vseučilišču. Očita mu, da premalo nemški in preveč slovenski nči; in vendar so učenci v šoli, ki še nič nemški ne znajo.

Za slovenščino na pripravnici sedaj nimajo nobenega učitelja. G. Robiču neče dati slovenščine v roke, Nemu nje ne more dati in tako jo je podelil enemu, ki ni škodljiv — namreč katehetu Janežiču, ki slovenščino le slabo zna ali prav za prav lemi. *) Prihodnjič bodem „Slov. Gosp.“ poslal nekoliko zgledov njegove govorice slovenske.

Vlada je letos določila, da se za mesta in

*) Kako bo kaj znal, če pa ne mara za slov. književnost? Človek ni naročnik slov. listov, ni ud tiskovnega društva, ne Slov. Matice, ne Mohorjevega društva, čeravno ima 1400 fl. plače in hišo v Konjicah za 6000 fl. Žalibog, da imamo le preveč takih kukavih Slovencev. Ured.

jihove okolice voli eden inšpektor. Nagloma se odpelje g. Elšnik na Dunaj. Nekaj časa potem smo zvedeli, da je on postavljen za inšpektorja v mestu, g. Robič pa za okolico in sicer — začasno. Učiteljstvo je vsled tega strahovito razsrdjeno. Nek ničvreden pripravnik bi imel po sklepu učiteljev nagnan biti. G. Elšnik pa je predlagal pomiloščenje s tem, da se mu 40 fl. od stipendije odvzame. Mislimo, da g. ravnatelj nima pravice koga v denarjih kaznovati. — Brandstetter-Seidlnova denarna nesreča je baje zadela tudi znanega; „paverskega“ kmeta. Pravijo, da zgubi 15000 fl., drugi pa trdijo, da 30.000 fl. Če je res, potem bo težko kedaj zopet za Seidla in Brandstetterja volilce nadlegoval in jih skupaj gonil, kakor mesar teleta!

Od št. Ila na Goričkem. (Očitno zahvalo) izrekamo č. g. Antonu Pučko-tu za vse velike dobrote, katere so nam skazovali 7 let. Bili so velik prijatelj naše šolske mladine in posebno dobrotnik ubogim bolenikom. Jako vneti so bili tudi za cerkveno petje in se kazali vselej goreč dušen pastir, ki nam bode vedno v spominu ostal. Prosimo Jih, naj se nas spominjajo v pobožni molitvi. Bog plati! Za slovo pa jim želimo iz vsega srca, da bi Jih farmani na Polenškaku s tako ljubeznijo sprejeli, v kakoršni ljubezni smo Jih mi žalostnega srca morali zapustiti. Zadnji Jihov klic nam ostane vedno v spominu: Kristijan reši svojo dušo!

Hvaležni farmani št. Ilski.

Sv. Rok pri Sotli. (Mati ubita). Pretečeni teden je bilo pri nas sodnijsko preiskovanje zaradi strašnega hudodelstva v Križ... biši. Sin je namreč lastno mater ubil. Najpoprej je otrok (sin) mater davil, nazadnje pa jo po širokem na tla vrgel, da bi se mati bila lahko razkosala; mati še malo stoka in potem izdihne. Sin, doslužen vojak, je že večkrat zaradi hudodelstva bil v preiskavah, in je v mladih letih bil zagovarjan od matere; kedar pa je odrasel, nje ni mogel žive videti. Stariši izrejte modro svoje otroke in ne prizanašajte jim vselej, kedar so kazni vredni, sicer si sami neusmiljeno šibo izrejate!

Na Slatini je smrt v kratkem času že drugokrat med gospodo naglo in neprevideno kosila; sedaj je vzela g. Demutha, kojega so od mrtvuda zadetega našli na Janini. Bog nas varuj nagle smrti!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Tako hudo, kakor sedaj še se slovenskim listom ni godilo. Razve Danice so na Kranjskem zopet vsi bili pograbljeni; in v Gorici tudi: „Glas“. Nam se to zdijo znamenja, da se sedanja nemško-liberalna-ustavaška a vendar prusačka doba koncu bliža. Muhe so kratko pred svojim končanjem najbolj nadležne. — Graški c. k. namestnik je moral 2 vseučiliščna profesorja ostro posvariti, ker sta o cesarski rodbini nespo-

dobno in sicer javno vpricho dijakov govorila. Kaj ko bi se graško vseučilišče razdrlo? Nemci lehko pojdejo na Dunaj in v Innsbruck. Za Slavjane in Lahe pa se naj ustanovi vseučilišče v Ljubljani! V državnem zboru je poslanec dr. Roser nasvetoval postaviti, vsled katere bodo morale železnice nesreče popravljati v denarjih, kakor je to na Angleškem, kder so lani za 24 milijonov bile kaznovane in sedaj mnogo bolj varno vozijo. Poslanec Kopp želi razvezljivost zakona. Nadvojvoda Albreht se odpelje 8. dec. v Petrograd k ruskemu cesarju. Ogerski poslanec Deak je na smrt zbolel.

Vnanje države. Ruski časniki se jako hudnujejo nad našim ministrom Andrassy-jem, ker baje ta hercegovinskim ubežnikom v Črnigori ne pripušča živeža dovažati in bi tedaj vsled tega ondi lehko nastala lakota. Ministri listi pravijo, da to ni res. Tudi prav. — Na Francoskem so odprli 3 katoliška vseučilišča. Karliski so v 3 bitkah zmagali. — Angleži sedaj svetujejo Avstriji, naj bi se polastila Bosnije in Hercegovine, sami bi radi Egipt pograbili.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Junak Trivko je ranjen padel pa še med tem 6 Turkov z revolverjem usmrtil. Pri Maratoviču so bili Turki res hudo tepeni. Padlo jih je 1500 in uporniki so pobrali 500 pušek in mnogo streljiva. Vsled tega so Turki silno razkačeni in ženejo nove čete iz vseh strani. General Rauf paša hoče z enim udarcem vstase uničiti. Vsak trenutek pričakujemo novico o krvavi bitki. Bog nakloni zopet hrabrim Slavjanom zmago črez nevernega dušmanina!

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XVI.

V Lateranu biva 18 korarjev; med njimi so sedaj 3 nadškofi, več beneficijator in kaplanov; glavni vseh je kardinal nadškof. Mešnik, ki v lateranski baziliki mešnje, reče pri agnus Dei tudi tretjokrat: miserere nobis, in ne: dona nobis pacem, to je odnekdaj navada.

Pija IX. v Lateranu ni bilo od 19. septembra 1870. Predvečer, ko so Pijemontezi drugo jutro začeli v mesto streljati, so tamkaj bili slednjokrat. Na papeževem poslopju se vidi grdo poškodovanje od topovih krogelj, ki so jih najhuje v Lateran metali sovražniki 20. sept. 1870; tudi stopnice proti cerkvi so močno skrhane. Na cerkvi napravljene rane so dali papež popraviti, na svojem poslopju so pa zapovedali, vse pustiti, da se vsak kdor v Rim pride, prepričati zamore, po kakem potu so pijemonteški grabeži v rimsko mesto prišli. Na enem mestu je zid poslopja predren in luknja precej velika. Poprej ali poznej, vselej pride go-

tovo ura pravične božje kazni tistim, ki so hudo-
bij in krivice, storjenih nad Pijem IX, krivi. Božji
mlini melejo po času, pa na drobno, žakelj vsa-
kega pride na vrsto! Nekoliko stopinj od lateran-
ske bazilike stoji 8voglata krstna kapela — il
Battisterio; 8 stebrov iz porfirja jo nosi. Na sre-
dini je okroglast krsten studenec, ki je bil nekdaj
z vodo napolnjen, ker v prvih časih so krščevali
s podurkanjem. Na eni strani je krščenec po 3
stopnicah stopal v vodo; na drugi strani je po 3
stopnicah vhal iz vode. Nad studencem visi
čedna podoba sv. Duha; na sredini studenca nad
krstno skledo je lična podoba krsta Kristusovega;
na nasprotni strani pa krst Konstantina Velikega.
Nekdaj so tukaj papeži na veliko in binkoštno
soboto slovesno krščevali; kar se tudi še sedaj
godi po papeževem kardinal-vikarju vsako leto,
ako je kak Jud ali pagan za sv. krst pripravljen,
če ne, se pa krščujejo novorojeni otroci. Pod al-
tarjem v tej kapeli počiva več sv. mučnikov;
slike na altarih so mozaičnega stroja.

Na trgu pred papeževim poslopjem se po-
nosno proti nebu spenja veličasten obelisk *) iz
rudečega granita. Mnogo let pred Kristusom že
je stal v Egiptu v tempelnu solnea. Konstantin
ga je spravil po Nilu do Aleksandrije, jegov sin
Konstancij v Rim. Jegovo prvo mesto je bilo v
veliki jezdalnici — circus maximus; papež Sikst
V. ga je sem prestavil in mu na glavo znamenje
zveličanja, sv. križ, vsadil. Na vseh straneh ga
kinčajo hijeroglifi, t. j. starodavni egipčanski na-
pisi. —

Od obeliska nekoliko dalje na levo so sv.
stopnice — scala santa — od Rimljanov in ro-
marjev največ ljubo obiskovano svetišče; pa vsaj
je tudi res tega vredno. Nekdaj so bile položene
v papežev dvorani. Sikst V. je sedanjo poslopje
postavil in stopnice l. 1589. sem prenesti ukazal,
kjer zamore pobožna duša na tihem, zavarovana
pred mestnim hrupom in krikom, premišljevali in
častiti trpljenje našega Zveličarja.

Na levi in desni strani so stopnice, po kte-
rih se sme slobodno dol in gor hoditi. Na sre-
dini je 28 sv. stopnic iz marmorja, ktere je Kri-
stus, naš Gospod, v Jeruzalemu v dvorani Pilato-
vej trikrat gor in nazaj prehodil. 1. Ko je bil peljan
pred Pilata, in dolj, ko so ga tirali do Heroda;
2. zopet od Heroda nazaj, in zopet dolj v dvor,
kjer so ga krvavo bičali in s trnjem kronali; 3.
na slednjo sodbo gor k Pilatu in od tod po ob-
sojenju na grozno pot do križanja. Stopnice se
smejo preplaziti le po kolenih in da nebi od pre-
številnega glodanja preveč trpele, so pokrite z
deskami. Na 2. in 11. stopnici se zapazijo skoz
glaznato pokrivalo znamenja krvi, ki je padla na
njo iz Jezusovih ran. Na 11. stopnici je neki
Kristus padel, in ta je prelomljena. Na slednji

*) To je steber iz edinega kamna rezan. Ovi obe-
lisk je vseh najvišji, namreč 32 metrov in tehta 1.300.000
centov. Pis.